

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277269248/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Men en Dag i Skumringen hentede Adam mig.
„Hvorfor vil du ikke med? du hører ham jo dog som vi andre.“

Jeg gemte mine Øjne. Jeg vidste det: når Adam var en ligeså flittig Tilhører ved hans Forelæsninger som ved de teologiske, var det, fordi Eleven følte, han en Gang vilde blive Mesteren lig.

Han turde komme dér, men jeg — Ene mine Klæder — Den sidste Skilling af Eberhards efterladte Penge var længst brugte, og mit Tøj kunde, trods at Lappen og Børsten, ikke mere holdes sømmeligt. Hver Hvid måtte jo gå til Brød og til Lejen af mit Kammer.

Adam fangede mit Blik. „Du kan låne Tøj hos mig.“ sagde han rolig, ikke som rakte han mig en Gave, men som opfyldte han en selvfølgelig Pligt, således som han ydede mig al sin Hjælp, og hvorved han knugede mig end dybere ned i min Følelse af uafhjælpelig, medfødt Ringhed.

Nægte hvad Adam ønskede, kunde jeg ikke, men kun den, der er vandret ind i en Stue, hvor han ej en Gang har vovet at drømme sig hen, til en Mand, der synes ham ejende alt det, han agter for det største på Jorden, men som han véd, han selv aldrig vil nå blot ringeste Fnug af; kun den, som er kommet dér i lånte Klæder, udmarvet af et Års Leven på Brød, Vand og Æbleskiver fra en fedtet Bod; kommen der uden Håb og Mod, i Bevidsthed om al egen nutidig og fremtidig Ringhed; kun han kan vide, hvor Gulvet brændte mine Sæler, hvor Luften sved mine Kinder og fyldtes af spejdende Øjne: Hvem er han? hvad vil han dog her?

Jeg havde den Gang søgt og søgt, hvert Stipendium, hvert Kollegie, der blev frie, og jeg havde set ej alene Augustinus, der jo trængte næsten ligeså hårdt som jeg, under sine Præsters Protektion vinde både det ene og det andet fra mig, men Kammerater, hvis Fædre jeg vidste var velstående, ja rige Mænd, tage det i Besiddelse, som var mig det daglige Brød og Taget over Hovedet, og bruge det til Lommepege og tilfældigt Logis.

Jeg havde kæmpet længe med mig selv, før jeg overvandt mig og dristede mig op til en Professor, som